

آناهیتا خضری اشتغال و انطباق

افراد دچار آسیب‌های شنوایی

موفق شده‌اند. موفقیت در مشاغل به طور قابل توجهی به مهارت‌ها، نگرش کارگر، تمایل و توانایی کارفرما برای تشخیص و حل موانع ارتباطی موجود در محل کار بستگی دارد.

انطباق‌هایی در ضمن کار به منظور افزایش ارتباط افزایش کارایی کارگر آسیب دیده شنوایی ناشنوا یا دیر ناشنوا به هزینه یا تجهیزات زیادی نیاز ندارد. در بسیاری از موارد، انطباق‌های ارتباطی می‌تواند برای افراد دچار کمبود شنوایی و همه‌ی کارمندان مفید باشد. اولین مرحله تشخیص موفقیت‌های ارتباطی است که در این موقعیت‌ها کارگر دچار کمبود شنوایی، مشکلاتی پیدا می‌کند. کاهش موانع ارتباطی در این موقعیت‌ها به عهده‌ی تمامی افرادی است که در محیط کار فرد آسیب دیده‌ی شنوایی، ناشنوا یا دیر ناشنوا حضور دارند. نمونه‌هایی از انطباق‌هایی که می‌تواند باعث تسهیل ارتباط در موقعیت‌های متنوع بشود به شرح زیر است:

- اطمینان از اینکه روشنایی محیط کار مناسب و بدون درخشندگی است و مانع برقراری ارتباط می‌شود.
- انتقال دادن کارگر به محیط آرام‌تر در صورتی که سر و صدای محیط مانع برقراری ارتباط بشود.

- جایگاه محل کار یا دفتر در وضعیتی قرار بگیرد که کارگر بتواند به آسانی فردی را که وارد دفتر یا محل کار می‌شود، ببیند (به عبارت دیگر انتظار این را نداشته باشد که کسی از پشت سر بیاید).

- استفاده از وسایل کمک شنوایی در صورت نیاز.

- استفاده از مترجم (زبان اشاره و یا شفاهی) و اپراتورهای CART در صورت نیاز.

- تغییر عادت‌های شخصی که ممکن است مانع از سهولت گفتار خوانی شود؛ نظیر قرار دادن دست‌ها در جلوی دهان، جویدن در هنگام صحبت کردن، رو در رو قرار نگرفتن با کارگر یا داشتن ریش و سبیلی که لب‌ها را بپوشاند.

- تشویق همکاران و سرپرستان به آگاهی و آشنایی با طرز کار تجهیزاتی نظیر تلفن‌های متنی و وسایل کمک شنوایی و یادگیری زبان اشاره از طریق کلاس‌های آموزش پیشنهادی برای کارفرمایان.

افراد آسیب دیده شنوایی، ناشنوا یا دیر ناشنوا را محدود کند. از جمله‌ی این موانع می‌توان به کلیشه‌سازی (قالبی کردن) و تمرکز روی ناتوانی‌ها (محدودیت‌ها) به جای توانایی‌ها (توان‌ها) اشاره کرد.

به استثنای چند مورد زمانی که آسیب دیده‌ی شنوایی، ناشنوا یا دیر ناشنوا، انطباق‌ها و آموزش‌های مناسبی ببینند، همانند سایر افراد دیگر فرصت‌های شغلی برابری دارند. در حقیقت مشاغلی وجود ندارند که خاص افراد آسیب دیده‌ی شنوایی، ناشنوا یا دیر ناشنوا باشد. آنها در طیف متنوعی از مشاغل، نظیر افراد شنوا به کار گرفته می‌شوند. توجه به استعدادها و تدارک انطباق‌های مناسب ارتباطی برای افراد دچار کمبود شنوایی می‌تواند آنها را در بیشتر مشاغل به کارکنان فعال تبدیل کند. افراد آسیب دیده‌ی شنوایی، ناشنوا یا دیر ناشنوایی هستند که به عنوان: آرشیتکت، بازیگر، برنامه‌نویس کامپیوتر، سرپرست، صاحب کار، پزشک، روانشناس، وکیل، معلم، تکنسین ارتباطات راه دور و قاضی

اصطلاح ناشنوا به طور کلی مربوط به کمبود شنوایی بیشتر از ۹۰db است (فقدان شنوایی عمیق). معمولاً افرادی که نمی‌توانند با استفاده از وسیله‌ی کمک شنوایی بشنوند و گفتار را بفهمند ناشنوا خوانده می‌شوند. بنابراین باید برای برقراری ارتباط، به بینایی متکی باشند. به افرادی که در بزرگسالی ناشنوا می‌شوند، دیر ناشنوا می‌گویند تا از اشخاصی که ناشنوا بدنیا می‌آیند و یا در اوان زندگی ناشنوا می‌شوند قابل تشخیص باشند.

نوع مشاغل افراد آسیب دیده‌ی شنوایی، ناشنوا یا دیر ناشنوا

افراد آسیب دیده‌ی شنوایی، ناشنوا یا دیر ناشنوا می‌توانند اغلب حرفه‌های موجود را انجام دهند؛ اما عواملی که باعث موانع ارتباطی می‌شود، ممکن است مشارکت یا موفقیت آنها را در محل کار محدود کنند این عوامل عبارتند از: موانع محیطی و فیزیکی نظیر سر و صدا، نور و شدت روشنایی درون اتاق و فاصله تا گوینده. موانع وضعیتی نیز می‌تواند مشارکت یا موفقیت